

הליכה

שמונה קבצים / קובץ א / רלח.

רלח. טבע הגוף האנושי וכחות הנפש ההולכים וזורמים ע"פ תכונת הגוף וכחותיו, הוא כמו טבע החיה היותר רעה, שאינה ראויה לקיבוץ ולתיקון עולם, וק"ו שאינה ראויה שיתפתחו בתוכה החושים הרוחניים הנעלים המביאים לאדם עונג עדין, כמו העדן של ההשגה ושל הצדק. ובכלל השאיפה התמידית להתעלות עליו פנימי, וההסתגלות להכיר מהו עליו פנימי ואיך שיש בו הליכה תמידית מחיל אל חיל, וכדי שינצח האדם את כחות גופו - ולא נצחון של שבירה, כ"א נצחון של שיעבוד והתהפכות שלמה - הרי אור הנשמה צריכה להופיע בעולם. וצריכה היא להופיע בכל גבורתה וגדולתה, שזהו המגמה של כל ההארה הרוחנית של תשוקת המדע, וכל השק רוחני עליון, עד שבאים להנקודה היותר עליונה של זיו שדי.

שמונה קבצים / קובץ א / תקצו.

תקצו. כשהחקירה המדעית הולכת ומוצאת דיוקים מכוונים בתוך העלילות כולן של התווה והבהו, כשכל התנועות, שהוים ושהתהוו בעולמים לפני יצירתם הגמורה, כ"כ מתאימות הן למטרת הבנין הגמור בשכלולו, הולכת בזה חכמת מעשה בראשית להיות תמיד יותר ויותר חכמה גלויה, שנדרשת ברבים, ושנותנת מחיה לרוחות רבים. ולפי ערך ההכשר הזה שהעולם מתכשר לצפונותיה של חכמת היצירה המעשית, הולכים לעומתם הרעיונות של חכמת היצירה הרוחנית, ומתגבלים עם החיים והמציאות. והאמיתיות האלהיות, שבחורתם האמת העליונה, שהיא תמיד מעוזם של חכמי עולם האמיתיים, ושהיא אורם של ישראל בכללות, החפץ תמיד שהאמת העליונה המוחלטת תהיה המנצחת בעולם, והפועלת על כל הליכות החיים כולם בגבורתה, הולכות הן, ונעשות לדברים שהם שוים לכל נפש, עד שאי אפשר עוד להסביר גם אמונה פשוטה לאנשים בינונים, כי אם ע"פ הרחבת הצעת רזי עליון, שהם עומדים ברומו של עולם. ופתחי השערים של מעשה בראשית, הם הם גורמים עצמיים לפתיחת שערי מעשה מרכבה, שהיא ההנהרה העליונה, המסגלת את החושים ואת הרצונות, את ההכרות ואת הרגשות, להאחז בעומק הרוחניות האיתנה, במקור חיים תמימים ונצחיים, עד שהחיים הולכים באומץ קדושתם לנצח כולו את המות, והטוב ממתיק כולו את כל הרע כליל. התפיסה השכלית הרוחנית העליונה, כשם שהיא מתממת את הרצון האישי, ומעדנת את הקשר החברותי, היא פותחת את החושים הגשמיים והרוחניים להתקשר עם המציאות כמו שהיא, והאושר והעדן, הנוי והנצח שלה הולך ומתגלה לפניו. החיים שבגויה נעשים רחבים, טהורים, קדושים ועדינים, והחיים שמחוץ לגויה, וממעל לה, מאירים תמיד בכל נגהם. הרוחניות הולכת היא ומתעלה באדם ובעולם, בכל רגע של חיים. וההשכלה העליונה תופסת בהכרתה את הריקום של העילוי, והיא מתעדנת מרב זיו, ומעדנת את העולם כולו. כשרוחניות משתלמת בקצבתה, וחפצה היא מרוב עדנה ושבעון להעתיק את כחותיה לכבר יותר לשדי, כל הסביבה מסתגלת לזה, והד קול העונג מקצה העולם ועד קצהו נשמע. לאור טוב זה, למבט כזה, על אותה האפלה, שחכמת החיים הבינונית קוראה זה מות, מחכה העולם. וההחלטה של ההליכה באור האמת העליונה היא מביאה אותו אל מעמד איתן זה. החיים החברותיים עם כל מילוי תיקוניהם, החופש השכלי וההרגשי עם כל הרחבתם, אומץ הרוח וגבורת הבשר עם כל חסנם ויפם, כל אלה יחדיו יחברו למשאלות הנצח, שרק הן בהפתרם יעמדו לעולם בשעת דחקו. רק דיעות עליונות, שהן נובעות ממקור עליון של חיים עליונים, ישיבו להעולם וכל אשר בו, לכל הנשמות העשוקות הערטיאליות, ולכל שוכני מאפלות בגויות חולות, הרוסות ומזוהמות, את עז גבורת חייהם, את ברק יפעת נצחם. ושלום העולמים, והדר הרוחות לכל בשר, ישוב ויגלה, בגאון עז, ממעל לכל הגה ורעיון מוגבל.